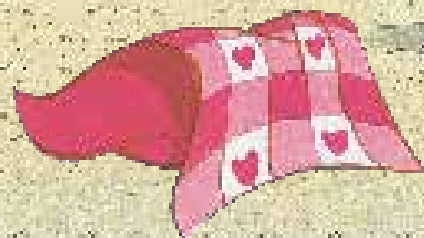
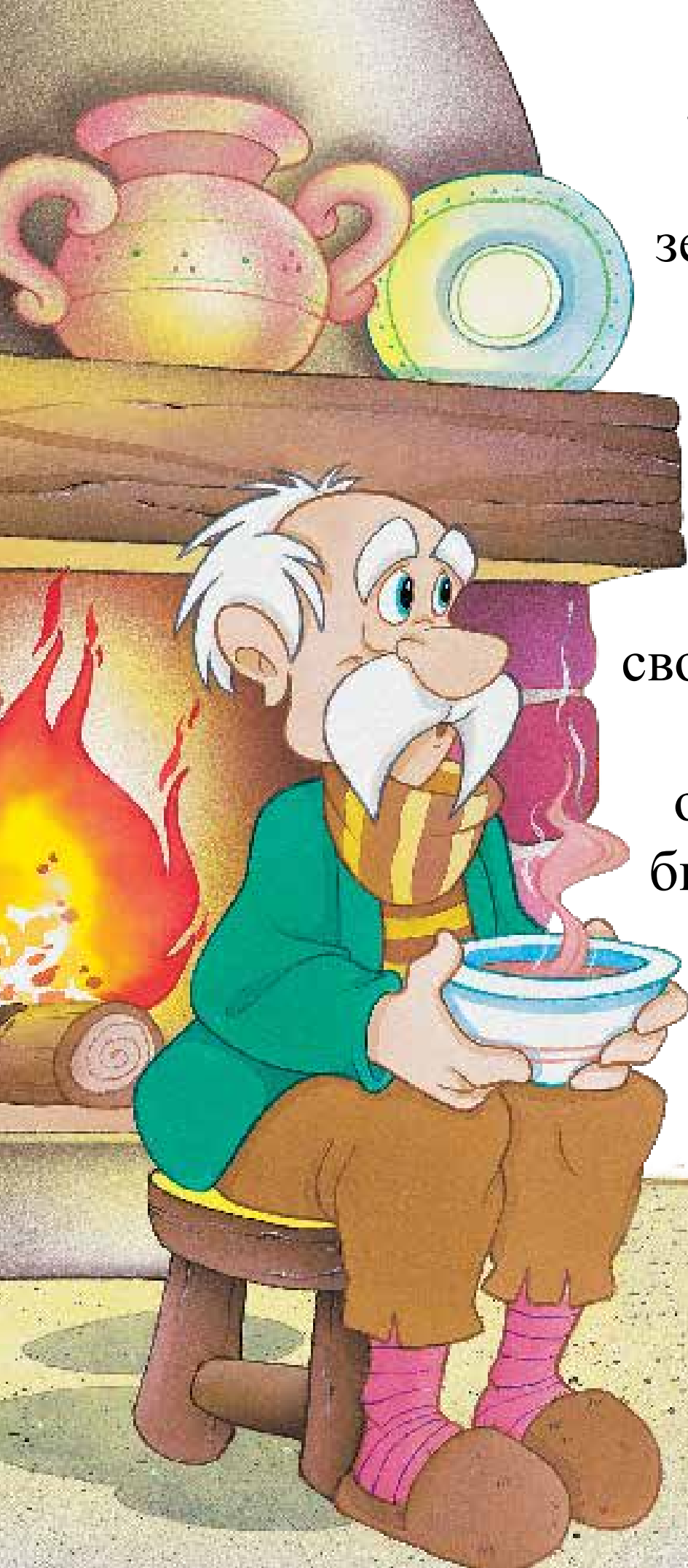

МАЧАК У ЧИЗМАМА

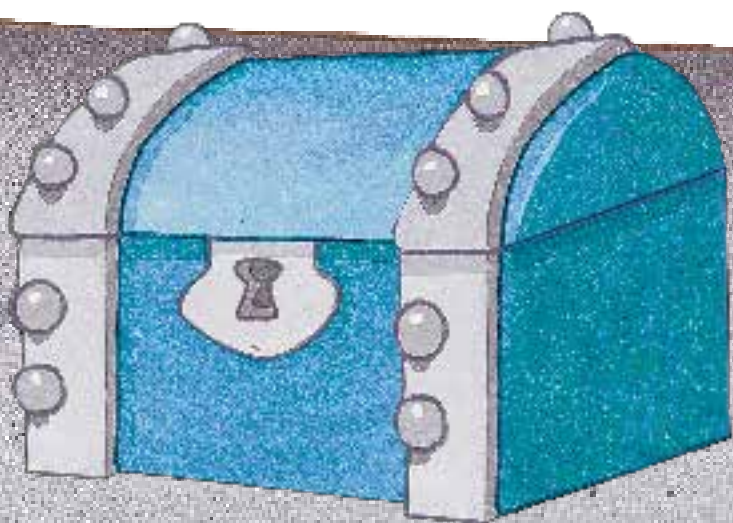
Једном давно у
једној далекој
земљи био један
сиромашан
млинар. Имао
је три сина и
морао је да
потроши сву
своју уштеђевину
како би их
отхранио. Ноћу
би поред камина
у којем је
догоревала
последња

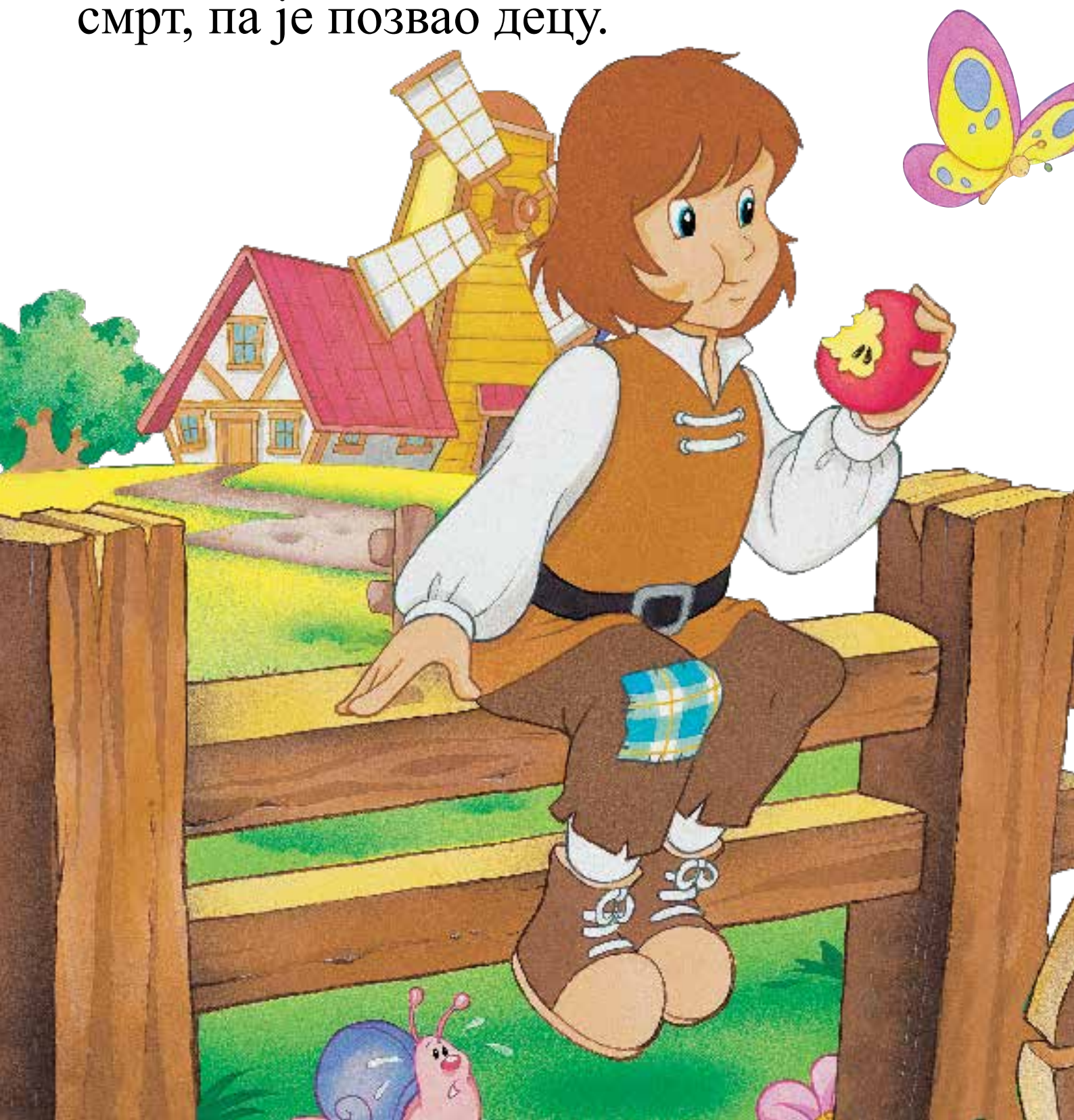
цепаница дуго
размишљао како
да им пружи

бољу будућност, али
то није било лако.

Све што је млинар имао били су стари млин, магарац и сиви мачак с црним пругама. Млинар је био веома стар и једног дана је осетио да му се ближи смрт, па је позвао децу.

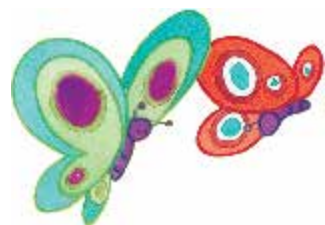

„Драги моји, желим да вам поделим
своја добра. Најстаријем сину, остављам
млин, средњем остављам магарца,
а најмлађем мог вољеног мачка.“

То рече па за неколико
дана умре.

Младић који је наследио мачка уопште није био задовољан. „Није праведно“, жалио се браћи, „ви можете да се договорите, па да зарађујете за живот радећи заједно у млину с магарцем, а шта ја могу с мачком? Могу само да га поједем и сашијем од његовог крзна мали муф да ми зими греје руке.“ Чувши те речи, мачак подиже уши и одлучи да помогне новом газди да не би завршио као печење. „Не очајавај тако, господару мој!“, рече му дрско се смешећи.

„Веруј ми! Набави ми кожане чизме,
шешир са затакнутим
пером и једну врећу.“

Младић тако и
учини немајући
шта да
изгуби.

